

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebalta

EL POBLE CATALÀ

DIRECTOR-GERENT
PERE OROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
TELÈFONOS
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERB
Reducció, 733 - Imprempta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2,322

BARCELONA, DIMARS, 18 JULIOL DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Efectes de viatge

Nous assortits en Cenatxos. - Maletes. - Mundos. Somberreres. - Necessers. - Portamantes. - Cantimplors. - Cistells pera excursions, etc., etc.

Alta novetat en Guardapols y vels pera automòbil y viatge

Gran varietat en Calsat y Trajos pera camp y platja

Llits de campanya. - Balancins

"Chaise-longues". - Mosqueters

Filtres. - Espantamosques

SIFONS revestits de fil-ferro;

un a pessetes 10 y 6'75

SPARKLETS pera'ls mateixos; la caixa de dotze,

a pessetes 2'50 y 1'60

Bàsculas-Caixes Pibernat pera Cabals Avinyó, 8-10

Vichy Catalan

BALNEARI DE PRIMER ORDE. — TEMPORADA DE PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE — Situat entre l'estació i el poble de Caldes de Malavella (Girona). Telèfon de la xarxa de Girona combinat amb la xarxa de Barcelona. Distància de Barcelona: En tren lleuger, 2 hores, 30 m.; en tren correu, 3 hores. Aigua mineral, termal, de 60 graus, alcalina, bicarbonat sòdiques. Sense rival per al reuma, la diàbetes, y les afeccions de l'estómac, fetge y melis. — Grans comoditats y servei esmerat en totes les seves dependències. Administració: Rambla de les Flors, 13, entressol. — Barcelona

BANC DE PRÉSTAMS Y DESCOMPTES

Plaça de Catalunya, 14
CAMBRA ACORASSADA

Servei de 9 a 13 y de 16 a 18 y les vigílies de festa fins a les 19.
Compartiments desde 30 pessetes anuals; 20 pessetes semestral; 5 pessetes mensuals.
BANCA, BORSA, VALORS Y CUPONS
Comptes corrents Cambi de monedes
Sucursals a Lleida, Manresa y Vich

Automòbils d'Hostalric a Sant Hilari

Combinats desde primer de juliol amb el tren lleuger de les 7'15 y el de les 13'30. Informes y passatges: Despatx Central, Rambla del Centre, 6.

DR. SOLER Clínica. Venéreo, Sífilis, aplicació del 606. Rambla del Centre, núm. 25. D'onze a una y de quatre a nou.

Dr. E. NOGUERAS Ha traslladat el seu consultori al carrer de Lauria, 42, entressol.

INSTAL·LACIONS COMPLETES PERA AIXECAR AIGUA

MOTORS

A GAS, BENZINA, GAS POBRE, etc. Preus econòmics y resultats garantits. Nombruses referències

DAVID FERRER Y O.A.
(Societat en comandita)
Corts, 586 -- BARCELONA

DE LES OPOSICIONS A NOTARIES

LA FAMILIA CATALANA EN PERILL

Sembla com si tots els governs monàrquics fossin comandaris de les cases madrilenyes de dispeses. Tal és l'afany que mostren en voler protegir el respectable gremi de dispesers. A poc a poc s'han enginyat de manera que tot ciutadà espanyol posseïdor d'un diploma acadèmic pugui entrar a servir l'Estat en qualsevol de les branques dels serveis que monopolitzen, té d'aturar per força a Madrid y passar-hi una llarga temporada, vivint, naturalment, a dispesa. Totes les menes d'oposicions a qualsevol mena de càrrec oficial s'han anat centralitzant de mica en mica a Madrid amb greu perjudici de la vida regional, dels mateixos serveis de l'Estat y dels interessos de tots els ciutadans que han tingut la mala pensada de voler adquirir un títol acadèmic sense esser madrileny o no haver nascut en terres veïnes de la Meca del centralisme. Els únics que surten beneficiats d'aquesta sistemàtica absorció són els buròcrates que sempre hi pesquen alguna propina, les oligarquies polítiques que tenen majors facilitats per amourejar a la gran menjadora de l'hisenda pública llurs protegitos, y tot el gremi dels industrials que venen estada, menjar y beguda als forasters a preus més o menys mòdics.

Aquí teniu els mestres. Hi ha ningú que pugui dubtar que es condició precisa per al millor profit de l'ensenyament que's mestres siguin fills de la terra on han de donar? L'ensenyament no és una funció mecànica, que igual pugui exercir-la un foraster desconeixedor de la llengua, de les costums y del tarannà de la gent, que un conatural criat y pujat en el medi ambient dels seus compatriotes. Això és tan evident, que totes les paraules per demostrar-ho foren sobrees. Doncs, malgrat aquesta evidència, ja fa una pila de temps que les oposicions a escoles estan centralitzades a Madrid, y com que's mestres no són de costum gent que tingui de sobres els medis necessaris, la majoria de catalans no poden prendre part en dites oposicions y la conseqüència és la vinyuda d'una veritable invasió de mestres castellans a Catalunya.

Jo vull suposar que tots aquests mestres tenen provada amb gran llumina la llur aptitud; que tots els són d'una extraordinària capacitat pedagògica; que ni un sol d'ells la plassa a l'influència de qualsevol d'aquests grans cànecs de les oligarquies dinàstiques que són capassos de convertir en bisbe un fíol de rostre, si es amic o parent de qualsevol persona de llur intimitat o de llur parentela. Però qu'èl farem que siguin uns veritables pous de ciència pedagògica si no són catalans, y ha de passar molt temps abans no s'hagin familiaritzat amb la nostra llengua y amb les nostres costums y amb el nostre natural, y fins que això no sigui llur tasca educativa ha de resultar completament vana? Les generacions que's passen per les mans mentre aquests mestres s'acclimaten a la nostra terra, tan se valdria que no haguessin anat a l'escola. Llur ànima quedarà com un full de paper en blanc, si no queda per tota la vida com la plana que una barrocera y poc trasllada mà ha omplert de gorgols pensantse escriure.

Y pitjors seran encara els resultats d'aquest real decret del 28 de juny darrer, que centralitza a Madrid les oposicions a notaries. Aquí ja no's tracta solament d'una arbitrarietat burocràtica que posa en condicions de manifesta inferioritat als catalans en comparansa dels privilegiats que han nascut a Madrid o en terres veïnes, ni d'un desplaçament de fur que fora sempre intolerable; se tracta de cosa més greu, d'una cosa que socava'ls fonaments de la família catalana, igual que la d'aquelles terres que tenen vengut un dret foral, particular, distint del codi que regíex en les altres regions espanyoles. Aquest dret, naturalment, no s'ensenyava sinó en les Universitats de les respectives regions. Y què hi farà a Catalunya un notari que vingui de terres castellanes, sense saber una paraula de dret català? Què hi pot fer si no continués d'estranyat, niu de raons y de plets de tota mena?

Ara imagineu un d'aquests notaris posat en qualsevol de les moltes notaries rurals de Catalunya. Qualsevol que hagi viscut entre gent de la terra sab el paper importantíssim que representa el notari en la família catalana para tot quant se refereix a interessos. Pera la gent del camp el notari és el suprem conseller. No donen un pas, no prenen un determini que no vagin abans a consultar-lo. Y les seves paraules són escolades com les d'un oracle, y les seves indicacions segües al peu de la lletra.

Doncs imagineu que an aquests gent se els envia un notari castellà, sortit de qualsevol Universitat ont tan sols s'hi ensenyi dret general, y que no sàpiga, naturalment, ni un borboll de la nostra llengua ni tingui altres noves del nostre dret que la vaga noció d'existir un dret especial a Catalunya. Quina peroració no s'introduirà en la vida de la comarca ont vagi a raure? Comensarà esser molt difícil que's paguesos puguin entendre y ferse entendre. Això en la norma ordinària de les relacions socials fora sempre un gros inconvenient; però amb una mica de bona voluntat de les dues bandes, podria, al cap d'avall, solucionar-se de manera mitg satisfactoria. Mes en aquest cas especial de les relacions jurídiques, té una gravetat extraordinària, perquè en qüestions de dret y d'interessos no hi ha res tan perillós com l'entendre a mitges. Recordem que la gent camperola compra el castellà ho més que vagament; que les escriptures obligatòries redactades en llengua castellana, obligatori redactades en llengua catalana, que de la lectura del document escrit amb què feina si'n capiten altra cosa que la llua general; y que hi posen la firma confiant més que en les paraules oïdes y malentes, en la ciencia y en l'honorada del notari. Quines enormitats, quins mals entesos no són possibles en aquestes condicions que passen? Y els mals entesos, en semblants qüestions, se tradueixen sempre en desassossegats y plets y ruïnes.

Y què serà quan an aquest notari ignorant del nostre dret li consultin un dels mil casos especials de la nostra costum jurídica? Fins suposant que sigui un home estudiat y procuri entendre degudament del dret català, com que no serà per ell cosa familiar y viva, sempre tindrà tendència a fer aplicació del dret general. Y això serà font inextinguible de qüestions y de plets de tota mena.

A la comarca ont hi haigut un d'aquests notaris semblarà que hi hagi caigut una maledicció. L'esperit de discòrdia hi regnarà amb completa omnipotència. Pares y fills y parents y veïns hi estaran seguitament en guerra encesa. Tothom ptejarà contra de tothom. No hi haurà contracte o document notarial que no dongui lloc a reclamacions. Y els plets arruïnaran aquella comarca pitjor que si la pedregada hi passés a endur-se els fruits cada anyada.

Es per tot això que Catalunya en pès ha d'alsar-se en irada protesta contra aquest real decret descabellat que és una terrible menassa pera la pau de la nostra terra. No'n tenen prou d'havermos agarrat la llengua y privat que'l nostre dret evolucioni pel seu camí natural, seguint l'evolució de les costums y les necessitats de la vida moderna, que ara venen a introduir entre nosaltres amb aquest real decret un element de discòrdia que emmalzinaria les nostres relacions y socavaria els fonaments de la família catalana. Fora haver perdut el senty si no's aixecavem tots a defensarla.

J. POUS Y PAGES

Quan a Barcelona ha vingut una infanta real, la gorra-friga lerrouxiista no ha fet falta a l'estació, ni als banquets oficials ni al "Teddum".

En canvi, pera els republicans y socialistes, el lerrouxiisme sols ha tingut injures, agressions y escàndols. La gorra-friga lerrouxiista, batejada amb el xampany dels banquets monàrquics, no més sab anar contra'ls enemics de la monarquia.

Notes polítiques

Festa lliberal a Igualada

Com de costum de tots els anys, el poble lliberal de Igualada recorda enguany la trista diada del 17 de juliol en la qual durant la darrera guerra civil entraren els carlins en dita població matant y destruint. Enguany han sigut els nostres ferms correligionaris de dita ciutat els iniciadors de l'acte, que consistirà en una gran manifestació cívica que sortirà de la plaça del 17 de juliol se dirigirà al cementiri a posar flors sobre les tombes de les heroiques víctimes d'aquella jornada de dol.

En tornant de la manifestació y desde una casa de la mateixa plaça, el senyor Companys, president de la Secció Política de la Joventut Federal Nacionalista Republicana de Barcelona, el senyor Palau y l'exdiputat provincial senyor Serra y Constansó dirigiran la paraula als manifestants.

La manifestació promet revestir enguany més solemnitat encara que en els passats, puig l'entusiasme del poble igualadí d'honorada tradició lliberal es grandios.

L'arxibisbe d'Igualada, senyor Godó, que a tot arreu veu pertorbadors del seu còdici, ha demanat molta guarda civil al governador.

per la Diputació catalana
Heusquí la comunicació oficial de la Diputació de Tarragona:
«Atenent a lo exposat en la comunicació de V. E. de 5 de juny prop-passat, aquesta Diputació provincial, en sessió del 6 del corrent, prengué l'acord de designar als di-

MUSICA VIL

«Escalata impensada, i segura y traïdora com altra riallada escarnidora...»
MARÇAIGALL
(Oda nova a Barcelona)

Entre mitg de l'aspre y coent renegar de les nostres multituds ciutadanes, entre mitg dels nivots de pols roenta que per passells y avingudes aixequen els nostres flaments automòbils, entre mitg de la sobriana letor que s'exhala, com del càlzer d'una gran flor diabòlica, del sí de la nostra cara ciutat immonda, com coronació y apoteosis de tot aquest empori del caos, de la brutícia y del desordre, esclata per carrers y places amb un frenesí mai interromput la riallada escarnidora y estrident del piano de manetes. Els debades que cerqueu un assil retirat en qualsevol recó allunyat de la ciutat. Quatre o cinc o sis vegades al dia vindran a ferros cruïxer de nervis aquests monstres macabres, enemics jurats del repòs y de la pau ciutadana. Unes vegades tindreu d'interrompre el vostre atent estudi; altres, un desportista sobressaltat quan joitjau començaveu un son reparador de mitgdiada després de brandar tot el matí pel sol ardent de juliol; altres, us caldrà deixar de sentir per llarga estona la divina música que a l'hora dolça de la posta un amic vostre fa cantar en el piano.

Res hi ha de sagrat que respectin aquestes endiabladas màquines de soroll que engega a tota furia la mà gaudula del pinxo y del trinxerai.

Es trist consignar-ho; però és veritat. El piano de manubris és actualment una característica de la nostra Barcelona pintoresca. En va ens escridassem pera esser europeus. Els aires de la ciutat nostra van plens d'aquesta música canalla, que porta la signa vil de tota l'indolència y tota la sensualitat contorsionada d'una rassa embrutida. La nostra vida pública, està baix el domini d'aquesta atmosfera rufianesca que s'exhala del fons d'aquestes caixes destrempeades que mouen una cruïdura d'ossos insoportable.

Y el poble y això és lo més trist, el nostre bon poble les estima aquestes màquines de soroll; y els balcones s'obren y les mans del burgès y del menestral y de la minyona de servei se baden prodigues llençant el jornal an el trinxerai que va vuidant d'un cap de dia a l'altre per tota la ciutat la seva arca de metzines. És possible que hi hagi un home veritablement estudiat en una ciutat que no complexi un dels primers deures de la civilització, que és la «reglamentació del Soroll»? És que som una ciutat de ximples o d'hístories que estem sempre a tota hora del dia disposats a «fruir» els infernals arpegis y el repic de campanetes al·laxador d'aquest instrument innoble? En cap ciutat del món civilisat pot una colla més o menys nombrosa de trinxeraiers disposar del repòs, del treball, de l'estudi dels ciutadans, com passa en la nostra.

Y no voldria que't pensessis, car lector, que això és cosa lleugera y que prenguessis la meua dritriba com un desfogament del meu humor agriat per aquesta música vil. No; la cosa té més transcendència de la que sembla. En la popularitat de que gaudix entre nosaltres aquesta música veig jo un signe revelador de l'estat moral de la nostra societat. Existeix a tots els països civilisats lo que a Alemanya no diuen «Schundliteratur», això és, literatura vil, literatura innoble que no té altra finalitat que desvetllar l'interès del públic excitant-li els baix fons de passions vils y perverses. Doncs bé, parant an aquesta literatura vil, existeix la música

vil que embruteix en igual grau d'intensitat a tot aquell que s'hi afliciona. Aquesta música vil que en les ciutats europees s'ha de buscar pels recons tenebrosos dels més baixos cànecs y teatres, en la nostra ciutat canta a crits d'un cap de dia a l'altre per carrers y places la seva cansó canalla, disposant en tots els cervells el virus d'una perversa superficialitat, el llot fastigós d'una sensualitat embrutidora, la llavor de tota una sentimentalitat de criminal y d'apàtaxe. En totes les ciutats del món que se preocupen pel seu sanejament material y espiritual s'ha emprès ja fa temps una viva campanya contra aquests gèrmens perniciosos d'immoralitat ciutadana que no són més que gèrmens de degeneració social; y fora de tot color polític y de partit s'uneixen els ciutadans sans en una acció energica contra la propagació de la baixa literatura. A l'Alemanya encara s'ha extremat més aquesta campanya en el sentit de quel concepte de «literatura vil» s'ha aplicat al ferrocarril de les «músiques» y s'ha reconegut que hi ha una música vil tan funesta com aquella; y en conseqüència s'han començat a fundar biblioteques musicals de caràcter popular amb el fi d'educar musicalment al poble y estendre en ell el gust per la música noble y educadora.

La nostra societat en tots els seus estaments té plantada en l'entranya del cor la llavor d'aquesta podridura moral que's revela principalment en l'incapacitat de distingir lo bell de lo lleig, lo noble de lo innoble en l'èstera del gust y de l'èstetica. La nostra democràcia en el seu conjunt no ha sortit encara de l'estat de demagogia; una demagogia en que tota la vida pública gira y se mou no al voltant de l'interès de les seleccions, de les minories superiors que representen el progrés del demà, sinó al voltant de l'interès exclusiu de la plebs ogea y embrutida, dels «sans-culottes» pels qui el progrés consisteix exclusivament en la negociació de tot respecte y de tota superioritat.

En mitg de la pols y de la fetor de la ciutat immonda, esclata'l repicar canalla de la màquina de música vil. Els balcones s'obren; els burgueses y els menestrals y les minyones s'emporten com si els obrissin un món encantat. Plouen els céntims balconers avall. El trinxerai ha acabat el seu concert. Arrossegant la caixa se'n va triomfant barrejar avall, mirant enlair al públic que l'admira. Dues minyones, al balcó del costat de casa, fan adeu amb la mà; una d'elles li tira un petó, cridant: «Adéu, guapo!» Y tota la ciutat en el fons la choreja... El trinxerai fent girar la maneta és en la Barcelona actual, tot un monument, tota una institució popular.

MANUEL DE MONTOLIU

El lerrouxiisme es antimonàrquic no més quan el Govern tanca la caixa de Governació als empresaris de revolucions fantàstiques.

Per això els diputats lerrouxiistes no han badat boca quan el debat sobre la política aventurera al Marroc que segueix en Canalejas.

Després del miting

LA PALLISSA

El lerrouxiisme asseguraven que'l miting nostre no's faria, y pera realisar el seu propòsit invadiren, constituint un batalló de perdonavides, el Circo Barcelonès. El miting, després de l'escàndol de primera hora, va continuar y se feu entre ovacions continuades. Y ademés de ferse el miting, els esvalotadors varen esser expulsats a cops de cadira y de bastons. «El Progreso» ho nega això. Naturalment. A ningú li agrada confessar que portia'ls còs convertit en un paisatge de violès. Però ho nega d'una manera tan vergonyant, de pinxo al qual li han marcat la cara, que desseguida se veu que el que ha escrit allò està veient el cap envolat del jove Boix, company de redacció.

«La Publica parla de herides y de silletazos. Como de costumbre, miente. Esta vez han recibido una soberana y elocuentísima paliza.»

Els d'«El Progreso», fent el cor fort, neguen la pallisa rebuda, però fot aquesta tan palpable—sobre tot pera'ls que reberen—tan pública, que la premsa tota la reconeix.

«La Vanguardia», escriu:
«De pronto, de los palcos contiguos al que ocupan los señores Ullé, Guerra y el Rito y sus acompañantes, empezaron a arrojar sobre estos sillaz y taburetes, y varios individuos lo asaltan armados de garrotes; los radicales se defienden a bastonazos, pero ante la lluvia de proyectiles que sobre ellos cae y los palcos de los asaltantes se ven obligados a batirse en retirada, abandonando el palco.»

De «Las Noticias»:
«Ocupaban un palco los diputados provinciales radicales señores Ullé y Guerra del Río acompañados de unos cuantos de sus correligionarios. De todas partes salían gritos y denuestos de radicales a conjuncionistas y viceversa, y el hecho de ser los señores antes citados los más conocidos del radicalismo, hizo que fueran ellos los que recibieron y devolvieron una serie de palcos y silletazos, viéndose precisados los agentes de policía a sacarlos del local, para evitar males mayores. Nos dijeron que estaban heridos en diferentes partes del cuerpo.»

De «La Veu», malgrat y haver fet una informació amb falsitats prou manifestes pera suposar que'l seu sentiment per les violències lerrouxiistes contra nosaltres, és merament oficial:
«Ens enterem que la policia havia agitat una vintena de lerrouxiistes per escàndols, evitant així que seguisin escandalitzant. Entre'ls detinguts hi havia en Guerra, l'Ullé y en León Rochs. Aquest, que's diu Camil

Boix, empleat de l'Ajuntament, tenia el cap batat per un cop de cadira. Lo mateix succeí an en Colomines Maseras, fill del regidor lerrouxiista.

En Guerra anava amb la mànegua de l'americana tacada de sang sens dubte de son company «León Rochs». L'Ullé també estava contusionat d'una bastonada.

Resultaria massa llarga aquesta informació si continuéssim detallant més comprovants de la pallisa soferta pels lerrouxiistes. Intencionadament no hem volgut retallar lo que diuen «La Publicació» y «El Divulgo». Però pera que la pallisa se remarqui més, volem tancar amb retalls de periòdics que militen en la ratlla del lerrouxiisme:

Diu «El Liberal»:
«Lo que ocurrió entonces es difícil de reseñar; de un palco inmediato fué arrojada una silla contra los del nuevo—o sigui el palco de los radicales—; éstos contestaron a la agresión; pero, seguidamente, cayó sobre ellos una lluvia de sillaz, bastones y taburetes. Algunos concurrentes se acercaron al palco, golpeando a los que lo abandonaban.»

Y «La Prensa», afegeix:
«En este momento reproducense los choques entre radicales e izquierdistas en distintos puestos del teatro, entablándose una verdadera batalla campal frente al palco número 9, ocupado por los diputados radicales Guerra del Río, Ullé y varios corref gornarios muyos.

Los dos grupos agredíronse a silletazos y bastonazos viéndose la policia obligada a romper la puerta del palco, llevándose detenidos a signas de los que lo ocupaban entre ellos los señores Ullé y Guerra, evitando de este modo saliran mil parados, pues un numeroso grupo trataba de asaltar dicho palco.»

Què'n voten més els adolescents d'«El Progreso»? Avui per avui, no volem llençarla per sobre més retalls perquè tenen les espalles tan endolorides, que'l freu d'un paper de fumar els hi faria mal. Però com que'l miting contra la guerra segueix, si els de «El Progreso» s'empenyen, els hi podrem oferir la continuació.

Els altres "pinxos,"

«El Correo Catalán», en la ressenya que ahir publicà del miting del Circo Barcelonès, s'esforça ridículament en posar de relleu que's federals nacionalistes se mostraren porucs davant les provocacions radicals. Sembla que l'orgue carlí vulgui fer remarcar que aquí no hi ha altres valents que'ls seus correligionaris.

Sigla «El Correo» que a nosaltres ens fan fàstic y vomit els pinxos de protestes, entre'ls quals se compien els del roquet. Els nostres correligionaris tenen prou dis-

nitat i proba de decència però no far un mèrit de la pinxeria. El dimenge se portaran amb l'energia i la fermesa que creu necessària. Pocs minuts s'haurien celebrat en aquelles condicions. En iguals circumstàncies, de deu a vint, s'haurien donat per acabats.

Però "El Correo" havia anunciat que hi hauria xulos. I ho anunciava de manera que s'entenia que tenia ganes de que n'hi hagués. "La Veu", sefítica, copió això de l'xulo. Els faldics pronostics no's compliren. Y el diari catí se troba decepcionat. Es que volia una emboscada com la que's del requet prepararen a Sant Feliu? Doncs, frament, no tenim insulins d'assassí per a tal cosa. Ens defensarem sempre virilment contra qui sigui, però no cometrem mai covards crims com els que's col·ligacionaris d'El Correo diverses vegades han comès.

Les bo'es d'"El Progreso,"

An "El Progreso" se li ha dit "La Gazeta de la Xina". Com a xinos tractava als seus col·ligacionaris i com a xinos aquests ho llegien. Però les mentides amb que omplia el seu número eren tan formidables que dubtem que ni els energètics radicals se les empassin. Llegixin, senyors, llegixin!

A la salida de los oradores habían adoptado las autoridades grandes precauciones. Primera salió Soriano con Pedro Corominas. Montaron en un coche dirigiéndose a la Rambla. Pronto les rodeó la multitud silbando estrepitosamente. Se echó el caballo al galope custodiado por la policía. Al llegar a la calle de la Puercillería un grupo de uno el coche y los vergonzosos Corominas, pidiendo descomponerse, tuvo que gritar dos veces ¡viva Lerroux!

Si, además va a cridar ¡viva el héroe de julio! ¡Enlalié ¡glorias! ¡Viva en Vainica, el Cató del lerrouxismo! ¡Viva el docto Moros, el trabajador Santamaría, en Mir y en Lladó! Y tot això agomolat i amb els braços en creu, sense por de perdre res entremig d'aquelles empenes. Confessem que mai havíem llegit mentides tan formidables en un periódic.

En la ressenya que fa "El Progreso": "Guerra tenía los pinos, el cuello y la camisa llenos de sangre. Era de alguien que osó acercarse."

Dimoni, ni en Tallaferris! Contem que a la tard, al pendre'l bany en Guerra, la platja se tenyí de vermell.

Sorriament no's va tacar més que amb una mica de sang un puny, tot examinant els bonyes i el del seu company conegut per León Rocha.

Rectificació

El senyor don Pau Ballesteros y Giral, que fou delinqüent durant els esvalots del miltig, essent posat immediatament en llibertat, ens prega fem constar que al revés de lo que ahir asseguravem, no es radical ni molt menys. Se trobava en el miltig i un subjecte li lliens una cadira, veient obligat el senyor Ballesteros a dedicar al seu agressor unes quantes bastonades, per lo qual fou detingut.

Perdonis el senyor Ballesteros tan lamentable equivocació.

Contra's puntals

de la monarquia

Llançat, 17, a les 5:30. — Federals llançament felicitat als oradors del miltig contra la guerra africana, aplaudint les energies davant de l'acció provocadora dels lerrouxistes, escarnint a la llibertat.

President, Jaume Barria.

Dels senyors Enric Pi Gargia y Vicens Rodrigo hem rebut extensos escrits de protesta, exposant kites molt posades en raó per evitar que's repetís la salvatjada d'abans d'ahir. Per la faldia y el tó d'aquestes protestes, no les publiquem.

Senyor don Pere Corominas

Present

Els abaxi firmants, entusiastes col·ligacionaris y contraris a les funestes guerres marroquines, el felicitem a vostè per sa valenta actitud en el grandios miltig del Circo Barcelonés contra la guerra del Marroc. Protestem davant de la conducta lerrouxista, que sempre han demostrat esser pinxos y peritoradors, y més ho varen demostrar ahir davant dels diputats de la Conjunció, són y han demostrat sempre's lerrouxistes esser pinxos farsants y faldics de la millor classe.

Salut, República y Autonomia desitgen en Joan Torrent, Antoni Esquí, Lluís Barriomeu, Josep Güell, Ramon Calvo, E. G. Rubio, D. Escudéu, Marcell Ferramon, E. Sabata, Marius Valls.

Valls, 17, a les 20:20. — Jovenut Federal Nacionalista Republicana felicitat coriosament als seus batalladors que combaten la aventura africana y protesta energèticament

dels fets antihumanes dels peritoradors de la llibertat. — President, Malfroquí.

El C. N. R. de Mauresa ens comunica la seva adhesió al miltig del dimenge y la seva protesta pels actes induls dels pinxos den Lerroux.

Fé púnica

De "La Veu de Catalunya" d'ahir, ressonant el miltig:

"En Corominas: — La U. F. N. R. té a tot arreu amb la conjunció republicana-socialista, para evitar que's conservadors tornin a ocupar el poder... (Silenci.)"

Y volem treballar per l'implantació de la República. Fora d'això, fora dels compromisos republicans y socialistes de la conjunció y dels nostres compromisos funcionaris, fora d'això, res més podem exigir els uns als altres. Qui vulgui decantar més cap a la dreta es un enemic de la República. Y qui vulgui decantar més cap a l'esquerra, es un enemic de Catalunya."

Però en Corominas, digué: — que la U. F. N. R. aniré arreu amb la Conjunció Republicana-Socialista para la defensa dels Interessos republicans y para oposarse a la tornada al poder dels conservadors. "Aquest es el compromís contret amb la Conjunció, però fora d'això ni la U. F. N. R. pot demanar a la Conjunció que vingui amb nosaltres a realisar nostres ideals."

SARAGOSSA

Cinc dies de vaga general

(Per correu)

(Acabament)

El dijous, no més treballaren els tramvies y les fàbriques d'electricitat y gas. Pararen també les carres d'ensacat y s'ordenà que no s'almacenessin mercaderies para Saragossa. Això aumentà la tristesa de la població, que esperava amb els braços plegats la solució del conflicte.

Al demat vaig estar a l'Ajuntament y vaig sapiguer que tot estava igual. Al miltig que's obrers havien celebrat, s'acordà seguir en vaga. Els patrons publicaren una

falla dient que les bases presentades en la reunió del dia abans era el seu ultimatum. Se celebrà una nova reunió d'industrials y comerciants, acordant que per tots els medis se busqués la normalització de la vida de la ciutat y que s'obrisin les tendes, exigint del governador les garanties necessàries. Els obrers celebraren a la tarde un altre miltig y rebujaren de nou les bases proposades.

Y ara hem arribat al punt culminant d'aquesta lluita que fins a la nit del dijous

Marxa d'oradors

Ahir al matí, amb el ràpid, marxà cap a Madrid el leader socialista don Pau Iglesias. A despedir-lo hi acudiren bon nombre de col·ligacionaris que li prodigaren els aplaudiments y les encabades.

Amb l'express del vespre marxà don Guimerind Azorárate, acudint al baixador del passeig de Gracia una multitud de col·ligacionaris y amics, entre's quals recordem haver vist als senyors Soriano, Corominas, Roig Armengol, Layret, Tallada, Duadale y altres. També hi havia'l senyor Faria amb la seva distingida esposa, nebots del senyor Azorárate.

Els senyors Millán, Tressó, Carbonell y una pila més de policies acudiren a l'estació. Aquest matí, a les vuit, ha de marxar cap a Lleida, el senyor Roderic Soriano.

A tots bon viatge.

Visita

Ahir el senyor Azorárate, acompanyat de nostre director don Pere Corominas, visità el Museu Social. Els visitants resseguien totes les dependències acompanyats dels senyors Albó (don Ramon), Tallada y Montoliu (don Cebrà).

El senyor Azorárate, quedà molt complacut de la visita.

transcorregué pacífica, sense incidents d'importancia. Brutament, sobtadament, fou tancada la calma en que vivia la ciutat, y els seus carrers se vegeren tancats de sang y els parels de les seves cases, erribillades per les bales de la força pública.

Els fets foren els següents:

Dijous a la nit, se deia que s'anaven a reunir altre cop les representacions patronals y obreres y que d'aquella reunió sortiria la solució de la vaga. La gent sortí confada de casa seva, omplint-se'l Passeig de l'Independencia de familes que anaven a buscar una mica de fresca, que compenés la xariorosa calor que durant tots aquests dies se deia sentir. Quan lo vaig passar per davant de l'horsteria den Mas, que era l'única establiment que estava obert, vaig veure que grups de vaguistes ocupaven les taules, fent servir la maleixa fàctica que havien seguit para fer tancar plures cales.

Al manar la policia que Hoeschmessen l'horsteria, se produí un gran esvalot. Quan més gran era la confusió sonà un tret y enigut ferit un guarda de seguretat; tonia un genoll atravesat. Quan els domes guardes vegeren que quic el seu company, comensaren a donar càrregues, acudint tot seguit els civils d'a cavall y d'a peu. Aló en esparit. Doncs, criatures y pacífics transeunts, eren apallissats a cops de sabre pels guardes, que comensaren també a disparar els seus revólvers.

Els policies anaven pegant despietadament a tothom que trobaven y detenant al que's resistia. Al passar per sota el Casino Radical, sinat en un carrer molt estret, desdels seus balcones els feren alguns dispar. Aquest extrem, que al principi se posava en dubte, se comprovà després y conia així en el quart oficial. La força, al sentir l'agressió se replegà fins que vingué la guarda civil. Quan pujaren al Casino no hi trobaren més que dos o tres homes y unes quantes dones de les "Damas Rojas". Per fi la guarda civil se feu mestressa de la ciutat y acordà tot les entrades dels carrers dels voltants de la Plasa de la Constitució.

L'aspecte de la Plasa de la Constitució impenava. Tot tancat y les entrades dels carrers preses per la guarda civil, quals sabres y baionetes brillaven sinistrament sota la llum dels arcs voltibcs, era ben trist l'espectacle que aquell tros de Saragossa, pèria. Mentre aquells tristes successos se desenvolupaven, a l'Ajuntament, sota quals llatrons pataven les bales, estaven reunides les representacions dels obrers y dels patrons. Per fi, els patrons cediren y s'aprovà la fórmula. Entrarien fins al 15 d'agost amb nou hores y mitja y desde aquesta data,

indefinidament, se'ls concedirien les nou hores de jornada.

Aquest acord no's feu públic fins dissabte al migdia, en que fou sancionat en una reunió que tingueren els obrers, acordant tornar al treball tots, menys els metalúrgics.

La gent comentava amb indignació els successos del dia abans, y quasi tothom censurava a les forces de seguretat, les quals, sense dubte, volaren sobre tot lo que trobaren indefens, la billa acumulada tots aquests dies que han fet un servei veritablement extraordinari. En moltes parts hi ha marcs ben eloquentes, les senyals de les bales de revólver de les dues bandes, que pengueren part en la batalla. S'asigura que hi ha més de vintanta ferits, d'ells alguns greus, y molts deinguts, alguns dels quals han passat, segons se diu, a la jurisdicció de Guerra.

Avui dissabte ha tornat tothom a treballar, excepte's els metalúrgics. Aquests han enviat un comunicat als diaris, que han comensat a publicar-se avui, dient que mentres no deixin anar als presos, no tornaran al treball. Per altra banda, diuen també que mentres no's donguí solució a la vaga de "La Metalúrgica Aragonesa", no tornaran a la feina. Hi ha hagut també un nou conflicte. Al presentarse'ls obrers de les fàbriques de farines de Sumper y Portolés, no han sigut admesos. Entre uns cocs y altres, hi ha l'opinió de que diluns se reproduirà de nou la vaga general para apoiar les peticions dels vaguistes.

Ja he dit al comensament que no volia senyalar responsabilitats. Però en tot l'opinió, sembla que hi ha una gran unanimitat al dirigit aquestes envers el governador civil de la provincia, y fins se paria para demà dimenge d'una manifestació de protesta contra la seva gestió. Els diaris que més afectes s'havien mostrat fins ara al governador, esbossen ja algun atac contra d'ell.

Lo únic que queda, avui a la tarde del dissabte, es l'impressió dominant de que diluns tornará a haver-hi vaga general. Y això serà lo més sensible.

M. TRILLA Y ROSTOLI

Saragossa, 15-VII-11.

Aixarop de Fostal de Cals ge'atinós

CASADESÚS

del Dr. CUIKART

TÓNIC, RECONSTITUENT

De gran valor a l'època de la crescuda dels nens, 1,50 pta. en farmacies y Arc del Teatre, 21, Barra.

CRONICA DE BARCELONA

La posta dels pinxos

Els pinxos se'n van, pobrets! Ja no fan por a ningú. Y un pinxo que no la por, es un pinxo mort. Cantemlos les absoltes.

Per segona vegada en la vida política de Barcelona's produí aquest fenomen. Llavors den Planas y Casals, la fortaleza del caciquisme semblava inexpugnable. Tot l'entorn, com una guarda pretoriana, s'hi veien unes colles d'homes amb cares patibularies, que de mirarlos no més, feien veure cara de gallina. Y els ciutadans en parlaven amb veu temerosa, contant a cau d'orella les terribles gestes d'aquella menja - criatures, y ningú gosava plantar cara al caciquisme, que mantenia a costa de la ciutat aquells "escamots de pinxos."

Però vingué dia que'ls ciutadans acabaren la paciència, y en unes cèlebres eleccions donaren la batalla al caciquisme, afrontant les possibles malifetes d'aquella pinxeria a sòu del Municipi; y els pinxos que s'havien de menjar mitg món no gosaren piular y s'acabà de cop la por que la gent els tenia, y amb ella s'acabaren els pinxos, perquè'ls pinxos viuen més de la por que fan als altres que de la propia valentia.

Y ara ha passat una cosa igual. També's lerrouxistes s'havien format una guarda negra donant els empleus de la ciutat a gent de fatxa més o menys patibularia, bona para espantar les criatures. Però ha vingut un dia que'ls ciutadans n'han tingut prou de tant fer la por y gallejar, y s'han girat a cops de cadira contra la pinxeria lerrouxista, y aquelles terribles feres que havien de matarho tot, han rebut una tanyina de les que fan època. Y això no ho han fet altres valents de professió, com els que tenen els carlins organitzats pel seu compte: ho han fet els ciutadans pacífics, gent de sa casa que no han volgut tolerar les imposicions de la pinxeria.

Els pinxos lerrouxistes ja no faran més por a ningú. Han mort com moriren els den Planas y Casals, com moriran totes les pinxeries futures, sempre que'ls ciutadans no's deixin acobardir per la fama d'una valentia imaginària. L'home que defensa el seu dret, sempre es el més fort, si està disposat a fer-se respectar. Contra d'ell no hi poden res els pinxos.

Centre d'U. F. N. R. del districte III

(Sant Simplicí, 4, primer)

Visita dels Srs. Corominas y Soriano

Para ahir vespre estava anunciada una conferència del senyor Roderic Soriano en el Centre d'U. F. N. R. que hi ha establert en el carrer de Sant Simplicí.

Les autoritats havien pres moltíssimes precaucions.

El delegat del governador civil era el senyor Carbonell.

A dos quarts d'onze de la nit el president comunicà al nombrosíssim públic que omplia el local que l'acte no se celebraria perquè el senyor Soriano se trobava fadigat.

Aleshores, espontàniament se organitzà una nombrosa comissió que anà a visitar al senyor Soriano mentre's trobava amb els senyors Corominas (don Pere), Rusiñol (don Santiago) y López (don Antoni).

Davant de la insistència reiterada de la comissió, oferí don Roderic Soriano fer una visita a dit centre.

La notícia fou coneguda amb una rapidesa verament còrporadora.

La policia esvái una grupus lerrouxistes que s'he en "enclonant al carrer de Regomir, cantonada Correu Vell."

Prop de les onze arribaren els visitants. La ovació fou formidable. Fins el veínat hi prengué part saludantlos amb crits encoratjadors.

Arribats a l'hostatge social, l'ovació se repetí novament, y els oradors pujaren a l'escenari.

El primer en emparonar fou don Pere Corominas qui justificà complidament el per què donada la premura del temps no podia don Roderic Soriano acceptar la missió de fer les conferències que diferents centres polítics li demanaven. Manifestà que ara, en els moments actuals, semblaria acte de epinxeria, de malonisme y que com això al individual, ni col·lectivament poden ferio les persones honrades, no poden ferio els nacionals.

L'ovació es formidable. L'entusiasme intens que regna en la sala, al callu de les paraules den Corominas, s'accentua quan en Roderic Soriano fa ús de la paraula.

El senyor Soriano diu que'ls diputats conjunciionistes no han vingut a fer polítiques locals sino obra patria que per sempre més esborri el fantasma del separatisme, tret a reduir quan convé als servidors de la monarquia y peritoradors dels actes populars vagament republicans.

En poètics y brillants parafrasis cantà les excoelències del partit nacionalista y acabà son breu parlament dient que molt aviat retornaria a Barcelona, realisant allavors la tasca que ara deia para fer.

Els senyors Soriano y Corominas recorregueren el local, essent galantment acompanyats per la Junta Directiva.

Després de la visita abundantaren el local, repetint les manifestacions d'entusiasme que s'havien efectuat a l'arribada dels oradors a la plasa de Regomir.

■■■■■

Mr. Rodolf M. Odell, delegat comercial del Govern dels Estats Units de l'Amèrica del Nord, per encàrrec del ministre de Comerç y Treball de dita República y acompanyat del cònsul general interí de la mateixa, ha visitat l'Unió de Productors d'Espanya para el Foment de l'Exportació, a fi de demanar dades y instruccions referents a diversos articles de producció espanyola y de probable exportació a l'Amèrica del Nord.

Li foren sumministrats a l'Unió tots els dades demanats, facilitant-li així la missió que li portà a Europa. Mr. Odell sortí molt satisfet de la seva estada a Barcelona y de les atencions que se li tributaren a l'Unió.

Amb veritable y colossal èxit debutà en l'alegre y fresc teatre Còmic la companyia que en el Nou se capità les simpalides de tothom, dirigida per en Viñas y Espelta, fent les deícies del públic en "dente menuda" les gracioses Purita Montoro, Angolina Villar, Saló Rodríguez y demés de la companyia, haventse reforçat amb elements tan prestigiosos com Sotillo y altres.

Pera el divendres anunciaren l'estrena de "El ciego del barrio."

Auguem al Còmic una magnífica temporada d'estiu amb l'única companyia que ha sostingut valentment son pabelló durant la temporada d'hivern al teatre Nou.

SOCIETAT CATALANA D'EDICIONS

Volums que repartirà en el segon semestre de 1911

I. LES IDEES POLITIQUES D'EN VALENTI ALMIRALL, per Alexandre Plana, amb la traducció catalana dels treballs de l'Almirall ESPANYA TAL COM ES, y la CONTESTACIÓ A NÚÑEZ DE ARCE.

II. PROSES BARBARES, per Prudenci Bertrana.

III. HISTORIA CONTEMPORANEA DELS MOVIMENTS NACIONALISTES, per A. Riera y Virgili, amb un pròleg den Pere Corominas.

Seguiran obres den Manuel de Montoliu, Pompeu Fabra, Gabriel Alomar, Ramon Turro, Foss y Pagés, etc., etc.

Els volums estaran elegantment impresos y constaran d'unes 250 a 300 pàgines.

Totseguit comensarà a repartirse als subscriptors el primer volum.

Quota mínima semestral CINC PESSETES

A les oficines d'EL POBLE CATALÀ se faciliten fulles de subscripció

La Companyia del Ferrocarril de Sarrià posa en coneixement del públic que desde avui el funicular funcionarà regularment fins a mitja nit durant l'estiu.

Les sortides suplementaries de Vallvidrera tenint correspondència para Barcelona tindràn lloc a les hores precises següents: 21:50, 22:50 y 23:50.

Les sortides seran anunciades per la companyia de l'estació superior del funicular.

L'última sortida de Barcelona (estació de la Plasa de Catalunya) para Vallvidrera tindrà lloc a les 23:30.

Els trens, sortint de l'estació de Barcelona a les 21:30, 22:30 y 23:30 seran desvats de l'estació de Sarrià y continuaran fins al peu del funicular, permetent als viatgers la correspondència amb el funicular de Vallvidrera.

El tren que surt de Barcelona a les 24 anirà a la estació de Sarrià, no passant d'aquest punt.

A Ca la Ciutat se reüní la ponència de l'enllumenat, acordant demanar dicamen al que de l'Inspecció Industrial, para obrir un concurs internacional.

Seguint les inspeccions sanitàries al districte segon, la tinença ha denunciat a l'arcalde que algunes viqueries tenen permís sola para sis vaques, y n'hi enquibeixen més. Alguns fins n'hi ha cabrer 17, en pessimes condicions y amb detriment de la bondat de la llei.

També ha denunciat la existencia d'alguns pous que convé tancar.

Ahir va esser rebut a la Casa d'Amèrica el doctor J. A. Oliveira Botelho, delegat oficial de l'Estad de Bahia (Estats Units del Brasil) de l'Academia de Medicina de Rio Janeiro y de la Creu Roja brasilenya.

El doctor Oliveira se mostra molt satisfet de Barcelona, fins el punt que pensa establir-hi una llarga temporada quan acabi la missió que'l porta a Ginebra.

La Societat d'Obrers forners "La Espiga" ha declarat el boicot al patró Josep Pons, que té establiment al Passeig del Cementiri, 117, per no complir el deuscat comitatal. "La Espiga" espera dels nombrosos obrers que viuen en aquella barriada que seguin l'acord pres.

Un banquet

La Colonia l'ivissenca d'aquesta ciutat, que res té que veure en absolut amb el "Círculo Balcara" que s'acaba de fundar, obsequià la nit del dimenge amb un àpat a don Marian Mirabet y Bofarull, vispresident de dita Societat, amb motiu d'haver sigut nomenat fill adoptiu d'Ivissa per l'Ajuntament de dita ciutat.

A l'acte hi assistiren uns 50 comensals y fou esplendídament servit a l'Hotel de París.

Hi havia bon nombre de senyores y senyorettes que contribuïren amb llur bellesa a fer atractiva la festa.

A l'hora dels brindis el secretari senyor Torres Nin, donà lectura a bon nombre de adhesions rebudes, la majoria d'elles de l'ivissa, haventhi en primer terme un telegrama de l'arcalde y expressives lletres dels nostres amics Pérez-Cabrero, Medina y Albert y altres dels senyors Escanellas, Sancho Chotat Mayans, etc.

Brindaren bon nombre de comensals y especialment l'homenajist.

L'hormés ram de flors que adornava la taula presidencial, fou entregat a la distingida senyora den Mirabet, la qual expressà son desig de que fos enviat a l'ivissa a la senyora de l'arcalde.

Acabat l'àpat, els comensals se traslladaren al local social, ont se serví el café y se passaren un parell d'hores de franca expansió.

■■■■■

CÍRCOL BALEAR.—Dissabte a la nit se celebrà la sessió inaugural d'aquest Centre, a la que hi assistí quasi tota la colonia balear resident a Barcelona.

La festa resultà esplendídam baix tots conceptes.

Els salons de la nova entitat situada a la rambla del Centre, 35 y 33, principal, oferien un magnífic aspele per l'art y el bon gust amb que estaven adornats.

Als convidats se'ls obsequià amb un exquisit àpat, al que hi regnà l'alegria y confraternitat propies d'aitals actes.

Mols anys de vida desigam an aquesta simpática entitat.

La Societat Astronòmica d'Espanya ha publicat el número de la seva revista corresponent al mes que som. Conté interessants treballs científics dels senyors Negri, de l'Observatori de la Plata; Comas y Solá, Navarro Neumann, Miquel Gutiérrez, de l'Havanna; Vicens Abad y Puig y Serra. Nombrosos y interessants gravats il·lustren el text.

L'arcalde ha ordenat que s'averigui si es cert que un meigs municipal se va negar a visitar a una criatura del carrer de la Paloma, segons s'ha denunciat.

Aquesta nit, de nou a dotze, la banda del regiment de Vergara executarà en el Paralel, cantonada al carrer de Sant Pau, el següent programa:

"Los arcastracs, pas-doble, Giménez; 'Chirinita, mosaic, Chueca y Córdoba; 'El Africano, fantasia, Meyerbeer; 'Los bohemos, fantasia, Vives; 'Sueño seductores, valsos, Posas; 'La gracia de Dios, pas-doble, Roig."

La Junta de Govern del Colegi d'Advocats ha dirigit al president del Consell de Ministres y al ministre de Gracia y Justicia el següent telegrama:

"Esta Junta profundamente alarmada por R. O. de 28 de junio sobre provisión de notarios, acuerda enviar razonada exposición demostrando lamentables consecuencias para la vida jurídica de Cataluña y por tanto la general de España. — El decano, Guillermo M. de Brocá."

■■■■■

FILLS DE E. MAS SARDA

RAMBLA DEL CENTRE, 23. - BARCELONA

Negocien els cupons Amortizable 5 per 100, venientment 15 ag. st.

Ateneu Pi y Margall

DE LA BARCELONETA

Dispensari Mèdic

Públic Gratuít

Els serveis de tan simpática institució, dels nostres col·ligacionaris de la Barceloneta, han quedat establerts de la següent manera:

■■■■■

Visita diària de sis a set de la tarde

Dilluns y dimecres: doctor F. Moreu; malalties de la gorja, nas y orelles.

Dimecres y divendres: doctor M. Farreras Munner; medicina y cirurgia.

Dijous y dissabtes: doctor Pere Fontana; malalties dels ulls.

Dijous y dissabtes: assistència a parts y malalties propies dels mateixos, a càrrec de la cirurgiana donya Isabel Rabassa Boñil.

■■■■■

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANJER

PER TELEFON
Y TELEGRAF

Madrid, 17, 10 matí

La "Gaceta"

La "Gaceta" publica: Real orde disposant que's publicuin en la "Gaceta" els questionaris que s'indiquen, a fi d'obtenir una proxima i extensa informació sobre'ls extrems que abarquen, a l'objecte d'evitar en lo possible tot cas de insubordinació en les comarcas rurals.

Contra la guerra

Ferrol.—La Joventut socialista celebrà un miting de protesta contra la guerra al Marroc.

Els oradors pronunciaren parlaments focosos i el públic rebé y aplaudí amb gran entusiasme.

Incendi. - Baralla. - Els dependents de comers

Bilbao.—La fàbrica de farines d'Ascorria ha quedat destruïda per un incendi.

El foc va durar quatre hores y amenassà destruir el balneari de la línia del Nord.

Les pèrdues materials passen de 6,000 pesetes.

En el barri de Recoletos se va entaular una violenta lluita entre dues famílies que prenen la fresca en la porta de casa llur, joent la guitarra, y un home que passà pel carrer.

Resultà un ferit d'arma blanca.

Cinc dels esbaltadors foren detinguts.

Els dependents de comers celebraren una reunió y acordaren elevar al Govern una protesta contra'l pacte que han establert els laverners.

Publicaren també un manifest combatent an aquells.

Madrid, 17, 2 tarde

Lo que diu en Canalejas

El miting conjuncionista de Barcelona.—Els conflictes obrers.

De Portugal.—Lo del Marroc.

Decrets a la firma.

Altres noves

Avui ha sigut llarga la conferència del senyor Canalejas amb els periodistes.

Ha comensat per repetir lo que ja va dir anit respecte a lo ocorregut a Barcelona, amb motiu del miting de Conjunció Republicana Socialista, així es, que's troba en un fe desgraciat per a'l dret de ciutadania y per als metalls republicans.

Amb tot ha dit el president que s'han exagerat molt els fets, donantse compte de desordes als carrers que no han arribat a ocórrer mercès a les precaucions que va adoptar el governador civil.

Respecte a Saragossa, ha manifestat el president la temença de que avui puguin ocórrer desagradables successos entre fusters y metal·lúrgics, perquè aquests diuen que van anar a la vaga per solidaritat amb els fusters y després ha resultat que'ls primers s'han posat d'acord amb els patrons, deixant en l'estadon els metal·lúrgics.

Ja aquest matí hi ha hagut començaments de coaccions perquè alguns operaris metal·lúrgics s'oposaven a que entrassin altres al treball en la fàbrica d'Avery; però la presència de la guàrdia civil ha reduït el conflicte, entrant a treballar tots els que ho han desitjat, que han sigut els més.

Fins ara no té soliciuds el senyor Canalejas de que vagi a clausurar el Circul Republicà, y creu que no arribarà a tancar-se.

S'han llibertat alguns detinguts.

De Puertollano el que el Govern no'n tenia avui notícies noves.

De Portugal el president ha manifestat que continua rebent telegrams de dretes y esquerres, com el primer dia.

Respecte al succeís de Villar de Bos ha dit el senyor Canalejas que sembla confirmat lo denunciat per l'arxibis de Veria.

En efecte, el sacerdot portugués estava parlant amb un amic a uns 200 metres de la frontera, quan se presentaren uns esquadras que se'l varen endur, malgrat les seves protestes.

El sacerdot està tancat en una fortalesa.

La confirmació de tot això la té'l senyor Canalejas per dats de la guàrdia civil y dels carrabiners.

Mémes hi ha oberta una informació judicial y una altra particular.

De tot això resulta així mateix comprovat el cas, y el Govern espanyol reclamarà al portugués l'entrega de l'esmentat sacerdot.

L'incident ocorregut a Elvas al diputat espanyol senyor Pacheco ho ha qualificat el president de desagradable.

Ha afegit que donarà motiu a que'ls espanyols no tornin a Elvas, marxant a altres punts a distreure'ls amb excursions y estades que beneficien als països elegits per això.

També ha dit el president que segons els seus informes, es cert l'acte d'insubordinació d'un grup de soldats d'Elvas, a que's refereixen els periodistes.

Desde la persona del monarca fins a la meua humilíssim no deixen en pau a ningú per atribuir-li lo que's dona la gana. He telegrafiat al general Aduar amb referència an aquest assumpte del capità Morera.

El senyor Canalejas s'ha lamentat de que en la premsa circuli la notícia de la lletia de la reina. Ho ha negat en absolut, dient que la vida activa que la s'encarrega de desmentir tot lo que's refereix a estats delictuals de salut.

Ha manifestat el que el Govern que un dels decrets de Governació que firmarà avui el rei, se reduïx al canvi d'un governador, d'acord amb aquest, y a la provisió d'una vacant en l'alt personal d'aquest ministeri, que originarà una combinació en el rest del personal per torn en l'escala.

També firmarà'l rei els decrets relatius a la construcció de les cases de Correus de San Sebastián y Pontevedra.

Avui ha emorsat el senyor Canalejas amb el ministre d'Hisenda.

A les set de la tarde donarà'l que el Govern un passaport als volants de Madrid coedit pel ministre de Foment.

El general Pidal ha passat la nit amb alguna febre, però avui està millorat y a aquesta nit sortirà cap a San Sebastián.

Avui ha visitat el senyor Canalejas, a Governació, el ministre d'Instrucció pública, per resoldre alguns extrems relacionats amb el pròxim viatge del senyor Gimeno a Gijón. Anirà acompanyat als infants donya Lluïsa y don Carlos y portarà'l diner del dret votat per les Corts per a l'ercció del monument a Jovelanos.

De la Coruña

Coruña.—Se reben notícies oficials de nous incidents provocats en la frontera per intrusismos dels republicans portuguesos.

S'intreuen sumaria per averiguar si són tants als que'ls esquadras portuguesos agrediren als carrabiners espanyols foren dirigits desde la part portuguesa del pont internacional.

La prudència dels carrabiners espanyols evità un desagradable incident.

Madrid, 17, 4'15 tarde

Sobre la mancomunitat

«Claudio Frolos publica en «A B C» el segon article sobre la Mancomunitat.

Explica les raons que tenen els que viuen a Madrid pera no sentir el regionalisme, perquè per regla general al venir als vint anys a la Cort, a provar fortuna, perden tot l'afecte a la patria xica.

Els catalans, pel contrari, sols venen a Madrid impulsats per la necessitat que'l centralisme imposi als seus negocis y ja mai abandonen l'amor a Catalunya.

Lo que diu «La Mañana»

«La Mañana», contestant al miting d'ahir a Barcelona, diu:

Aquesta situació a Barcelona té ja una significació ben clara; l'antecedent també es molt conegut. Sa gènesi està en un negoci formidable den Lerroux y els seus, que ocoorregut sense que als consors radicals arribés la gran millonada que anava pels fons de unes acoades camp polític.

L'Azcarre y en Pau Iglesias no's dekenen sorprendre alavors y ara'ls radicals els han fet pagar cara la seva culpa. Entre'l brut dels cops y la gatzara dels crits, surava ahir una frase xulesca.—Té, per auter!—Y sonava un somriure burlesc.

Madrid, 17, 5'15 tarde

Rescindint una contracta

L'arrendatori de la plassa de toros de Madrid, don Indalecio Mosquera, ha presentat avui a la Diputació provincial un escrit de rescissió del contracte.

Acompanyat del seu procurador, s'ha presentat a mitjana a la Diputació y després de conferenciar amb el president de la Corporació provincial, s'ha dirigit al registre, ont ha deixat l'instancia, en la que mona la seva determinació.

En el document protesta de l'acord de la Diputació, pel qual se li ha denegat el dret de subarrendar la plassa a la Societat «Los Deportes».

Exposa les seves queixes pels conceptes venuts en la darrera sessió de la Diputació per alguns diputats, esclamant: «d'injustos y dient que tractarà de que no quedin en la impunitat».

Altres de les causes de la rescissió es el exagerat arbitri establert per l'Ajuntament, que unit als demés impostos que paga'l públic, ascendeix a l'enorme quantitat del 50 per 100, lo qual fa que aquell se retregui d'ahir a l'esperança.

Demanda per dret que se li reintegri la fiança de 100,000 pesetes un cop entregada la plassa.

NOTES CURTES DE L'EXTRANJER

Buenos Aires, 17 juliol.—El ministre de l'Argentina a Washington, que's troba actualment a Caracas, ha firmat un tractat general d'arbitratge amb l'Ecuador y es probable que aquesta nit firmi un tractat idèntic amb Venezuela.

Caen, 17.—M. Fallières ha presidit avui la festa gimnástica, en la que han pres part 3,500 gimnastes, entre francesos y estrangers.

París, 17.—Comuniquen de Mulheim (gran ducat de Baden), que ha descarrilat un tren que anava de Baden a Frankfurt, resultant 81 morts y 10 ferits de gravetat.

Han quedat destruïts nombrosos vagons.

Nova York, 17.—S'han registrat quatre casos sospitosos de cólera a bordo del vapor «Admiral».

Han ocorregut dues defuncions de cólera al llatzaret de la illa Swinburne.

París, 17.—A Chateaufort se dona d'un camperol ha donat a llum amb felicitat tres nenes y un nen.

DE L'ARGENTINA

Buenos Aires, 17 juliol.—Són molts els argentins que s'han embarcat pe a viatjar les Exposicions de Torino y Roma. No més els italians aquí residents que amb aquell motiu hi han anat són 15,000.

Les declamacions fetes per l'exdicator del Paraguai, coronel Jara, als periodistes de Buenos Aires, han ocasionat l'antipatia dels escriptors. Aquests s'han situat davant del seu domicili, xuliantlo estrepitosament. La policia els ha disuagut. En Jara abandonarà Buenos Aires.

Les terres estan molt ben preparades a causa de les grans pluges y del fred que ha mort els gèrmens d'insectes nocius.

De Badajoz

Badajoz.—El diputat per Mérida, senyor Pacheco, que va venir a Badajoz en automòbil, acompanyat de dos senyors, va fer ahir tarde una excursió a Elvas.

A l'arribar a la frontera portuguesa, els esquadras, considerantlo sospitos, varen donar avis telefònic a dita ciutat lusitana pera que se'l detingués.

El senyor Pacheco fou sotmès a un escrupulós interrogatori, en el que va identificar la seva personalitat.

Enterades les autoritats d'Elvas de la torpesa del foc fiscal, varen donar tota mena de satisfaccions al senyor Pacheco y l'obsequiaren al Casino amb pastes y xampany.

Un grup de soldats portuguesos que havien seguit amb viva curiositat les anades y vingudes dels expedicionaris y de les autoritats, se va situar davant del Casino, y considerant excessives les atencions de que era objecte'l senyor Pacheco y les senyores que l'acompanyaven, va produir un gran esclat, proferint frases ofensives per Espanya.

L'oficial portugués senyor Enríquez va repetir als soldats y els invità a que's disolguessin.

Un se va negar a obeir y fou detingut. El grup va tornar a reunir-se pera demanar la llibertat del detingut y fou precisat l'intervenció del consell espanyol pera que els oficials poguessin calmar als soldats.

Al saberse a Badajoz lo ocorregut, s'ha comentat molt aquest incident y l'indisciplina de l'exèrcit portugués.

Madrid, 17, 6'15 tarde

Els representants de Jaen

Una nodrida comissió de senadors, diputats y arcaules de la provincia de Jaen, ha visitat aquesta tarde al senyor Canalejas, pera demanar-li que pels ministeris de Foment y Hisenda se dictin les oportunes mides pera evitar les bretges y ofusquacions de l'oli.

Els comissionats han sortit molt satisfets de la visita feta al senyor Canalejas, y desde el ministeri de la Governació s'han dirigit a visitar al senyor Rodríguez.

El que el Govern

El senyor Canalejas ha permancesat tota la tarde en el ministeri de la Governació y ens ha dit que encara no tenia notícies de San Sebastián de que s'haguessin firmat el decret del governador.

Els reis a San Sebastián

San Sebastián.—Aquest matí ha arribat el senyor Barroso.

A l'estació l'esperaven el governador, autoritats, molts amics y la plana major del partit liberal.

Desde l'estació s'ha traslladat a l'Hotel, ont estube la seva família y moments després ha pujat a Miramar, a conferenciar amb el rei.

Al sortir l'han saludat els periodistes, als quals ha donat compte de les darreres notícies de Saragossa y del resultat del miting de Conjunció Republicana Socialista celebrat ahir a Barcelona.

Ha dit que així la tranquil·litat es absoluta, però l'estada del senyor Azcarre y Soriano no podria provocar algun incident y per evitarlo havia donat algunes instruccions al governador, senyor Porcia.

Després de dinar amb la seva família el senyor Barroso ha anat a l'Hotel, a l'objecte de fer una visita d'inspecció a l'estació sanitaría.

Demà retornarà a San Sebastián y amb la seva família marxarà a Gestoña, a perdre aquelles gites.

Madrid, 17, 9 nit

Els reis a San Sebastián

San Sebastián.—Han estat a Palau, complintment als reis, l'embaixador d'Alemanya, el senyor Calbeton, l'embaixador d'Espanya a Petersburg y el director de «El Tiempo», de Mèxic.

Demà complimentarà als reis el bisbe de Pamplona, el qual marxarà en el mateix tren que'l senyor Barroso.

També ha pujat a Miramar una comissió de la Diputació provincial pera entregar al rei el nou balneari regi de la platja de la Conxa.

De la família real sols sortiren de Palau el príncep y els infants, que han estat jugant a la platja.

La reina sortirà'l 21, a la nit, cap a Suïssa. Es probable que l'acompanyin la duquesa de San Carlos, el duc de Santomauro y el comte de Grove.

Avui han visitat al ministre de jornada l'encarregat de Negociis d'Àustria y el ministre plenipotenciari del Brasil, aquest pera parlar d'assumptes relacionats amb l'emigració.

També ha visitat al ministre d'Estat, el ministre de Cuba, que ha arribat avui, acompanyant-lo el cònsul d'aquell país.

Ha marxat a Passages, pera fer carbó, el torpiller número 1, que convoiarà al rei i a la reina durant el viatge del rei a Santander.

El decret referent a la Casa de Correus y Telegrafs de San Sebastián accepta la proposició de l'Ajuntament d'aquesta ciutat, relativa al projecte de reforma de l'arquitecte municipal de l'edifici que ocupa l'Escola de Arts y Oficis. Fixa en 400,000 pesetes el preu de l'edifici y en 200,000 les obres de reforma.

El ministre de jornada ha rebut després de les cinc de la tarde l'encarregat de negociis d'Espanya a França, amb qui ha conferenciat detingudament.

Les autoritats y moltes personalitats han anat a casa del ministre de la Governació a deixar targeta.

S'ha modificat el programa de la funció regia de domà en el teatre Principal. Se representarà el segon acte de «El Conde de Luxemburgo» en lloc de «Sangre y Arena».

Avui ha estat a Miramar el marquès de Bayamo, que probablement acompanyarà al rei a Santander.

Amb objecte de pendre part en les regates han sortit els balandres de Bilbao y Santander que estaven aquí.

També han marxat el «Doriga» y el «Luchana».

Els balandres de San Sebastián sortiran demà pera Santander.

En el «Giralda» han comensat els preparatius pera'l viatge regi.

CONTRA LA GUERRA DEL MARROC

El miting conjuncionista de Barcelona.—Comentaris de la premsa

«El Radical» dedica la major part del número a comentar els incidents del miting, del qual diu que era una provocació expressa a la qual els radicals han contestat en justa repressalia per lo que feren els socialistes amb els radicals a Bilbao.

Lavors els senyors Azcarre y Pau Iglesias no tingueren una paraula de censura y així ara han incorregut en la bojeria de pensar que'ls radicals de Barcelona anaven a escoltar-los respectuosament.

Diu que no més cal llegir els periodics de Barcelona pera comprendre que'l miting més anava contra els radicals que contra la guerra.

Pera provarho reproduïm el següent paràgraf d'un article d'«El Diluvio»:

«La actuació de la minoria republicana socialista en Barcelona indubtablement acaparà amb ambos grups, puesto que al afirmar la llibertat desapareixeran las dechetas y al adquirir el pueblo la cultura y la educació política que con la velemencia patrona la Conjunció Republicana Socialista y la Unión Federal desapareixerà el lerrouxisme».

D'alíx tractava, afeïx «El Radical», les dretes alien misteriosament als falsos republicans pera que mosseguin a l'única part capaç de dominar a Barcelona.

La responsabilitat de lo succeís es dels oracionaris.

Elogia a don Melquíades Alvarez, que vege de lo que's tractava y excusà la seva assistència.

Així dient que'ls conjuncionistes han anat a Barcelona pera servir a la monarquia.

En altre article nega que don Roderic Soriano sigui ahir objecte de cap agressió a Barcelona; y en termes d'insultada violència contesta als comentaris que ahir formulà «Espana Nueva», que fan presuntir torn entre ambos periodics la forta disputa que sostingueren amb lo del debat sobre la calis y ciutat.

Els demés periodics no fan cap comentari.

«El Correo Español» diu que'l miting conjuncionista d'ahir a Barcelona, fou un miting de plassa en que actuaren com agents principals l'aiguardent y el vi.

Uns donaran la culpa als altres de lo ocorregut, però la tenen tots, puig ni uns ni altres coneixen la tolerancia ni han salutad mai el dret.

«La Epoca» diu que en Lerroux se va treure ahir a Barcelona l'espina del disgust que'l senyor Azcarre y Pau Iglesias li varen donar en el Congrés.

Afeïx que lo ocorregut no'l sorpren y als nacionalistes els està ben empicat, puig s'esperaven si creuen que causen en radicals i van a pendre an en Lerroux els seus partidaris.

El mal de tot està en la benevolencia que en les alies esferes de la politica se té amb aquesta gent que falta al dret de ciutadania, no per l'apassionament de l'ideal, sinó per la tirania de l'incúria que da la gana.

«Espana Nueva» diu que en Lerroux no ahir lo de sempre; lo que fou a Hortafranca y a la revolució de 1909: tirar la pedra y amagar la mà.

Afeïx que en el miting d'ahir quedà ratificat a Barcelona el pacte conjungit a Madrid entre'ls nacionalistes y els partits de la Conjunció, y es natural que davant tan solenne acte sorgís la desesperació dels lerrouxistes.

Així se demostrà a Barcelona que'l lerrouxisme no es el partit d'unió nacional, y que estan davant d'ells les veritables forces republicanes y revolucionaries y que té'l compromís contra el Govern de no dificultar l'acció d'aquest a l'Àfrica y per això procura treure importancia a tot acte que vagi contra la guerra.

El joc està vist.

En 1909 els lerrouxistes combatieren la guerra, y el mateix Lerroux, a son retorn d'Anglaterra, digué que la setmana següent havia sigut obra dels seus dechables.

Després de 1909 no hi ha hagut entre Espanya y les potencies cap pacte públic ni secret relacionat amb el Marroc; per què, doncs, ara posa en Lerroux com preleix els tractats internacionals pera posarse al costat del Govern?

També publica «Espana Nueva» el següent entrefilet:

Ahir vegeren passar per Castelló un grup de llebres que corrien rapidament.

En lerrouxistes barcelonins que encara no han parat.

Espana Nueva diu que lo succeís ahir a Barcelona entre conjuncionistes y radicals es molt dolorós pera la nostra causa, però té la seva explicació: fou una reventia presa pels lerrouxistes per lo que's feu a son que'ls a Bilbao.

Pregunta si la Conjunció anava a Barcelona a donar un miting contra la guerra o a desafiar als partidaris den Lerroux.

Els resultats semblen autoritzar això; en can, que les convencions del miting més en armonia amb els interessos del partit, pregonaven que era contra la guerra.

En el miting parlaren persones de prestigi, de sana doctrina, com Pau Iglesias, persones prudeníssimes, com Azcarre, y no podem creure que ells autorissin els propòsits del periodí idiliu, sense altre desig que'l de satisfer la vanitat de determinada persona.

Comparat lo succeís a Barcelona amb la rebuda don Melquíades Alvarez a Gijón y aconsella als directores de les matres republicanes que s'allin en absolut de tot allò que constitueixi un element de perturbació dins de la gran familia republicana socialista.

Doncs, comente, de l'agressió an en Soriano, del qual diu que posseeix la mania de les grandeses, creientse agredit quan no estava en el lloc de l'agressió.

De Vigo

Vigo.—Procedents de Brest han arribat an aquest port els torpillers francesos números 251, 270 y 179, que sortiran demà, després de carbornejar, cap el Mediterrani.

Verin.—Ha sigut conduït guardes civils a la presó l'ecónom senyor Esteveiro per un robatori publicat en «El Nuevo Tanc», fa deu dies, protestant de la rigurosa conducta observada amb els refugiats portuguesos, crítics les ordes d'expulsió donades per en Canalejas.

Sembla que'l jutjat ha procedit a la formació del procés per orde del fiscal del Suprem.

Els emigrats portuguesos.

Lo del Marroc

Espanya y França

París.—L'«Echo de Paris» diu que França espera que Espanya cridat al llinet coronel Fernández Silvestre, perquè la seva actitud respecte de França es inadmissible.

«Le Temps» diu que es inadmissible que la negociació comensada respecte del Marroc pugui col·locar a França en presencia de la disminució del seu imperi colonial y de l'anulació de l'autoritat del soldat.

Les negociacions franco-alemanyes

París.—Alguns diaris publiquen un telegrama de Berlín dient que M. Kiderlen-Waechter ha demanat a M. Cambon un plus pera posarse d'acord amb el ministre de les Colonies.

La premsa d'aquella capital diu que la impressió general es que les converses entre ambos donaran un resultat satisfactori.

Fransa al Marroc

Casablanca.—La columna Bruliere, que opera en territori dels zaïrs, al nord de Merchouch, ha rebut un atac d'una de aquelles tribus.

Notes d'Agadir

Mogador.—Segueix la tranquil·litat a Agadir.

La dotació del «Berlín» baixa cada dia a terra, per pelotons de 40 homes armats que exploren les immediacions de Agadir.

Els indígenes els reben bé.

Els ciutats de la regió han adoptat disposicions encaminades a que no s'alteri l'orde.

L'acció espanyola

Larache.—Els soldats espanyols guarden desde ahir les portes de Larache.

Ha marxat el «Crisis».

El soldat ha destruït al capd de Larache.

D'Alhucemes

Alhucemes.—Procedent del Peñon hi fondejat en aquesta rada el vapor «Siguino», conduint les forces de relleu d'aquest destacament d'artilleria.

Ha sortit pera Melilla portant a les tropes relevades y a alguns llicenciats de la companyia d'infanteria destacada en aquesta plassa.

ESPECTACLES

TEATRE TIVOLI

Compagnia còmica-lírica i opereta còmica. — Avui, dimars, a les sis en punt, vermou de m. d. a. preus increïbles: butaques, gratis; entrada, 25 cèntims. Primer, la graciola sarsuela en un acte, «La balda de acetes»; segon, hermosa sessió de cinematògraf, pel·lícules d'actualitat: Nit, a un quart de deu, hermosa program primer, «El chico del cañón», de grandiositat; segon, estranya a Barcelona de la comedia lírica en un acte i quatre quadros, original de Carles Allen-Péridon música del mestre Cabas Quiles.

LA BULA PERDIDA

nou decorat pintat expropiat per dita obra, de Santiago Pulgar; tercer, l'únic i veritable èxit, LA TIERRA DEL SOL el colmo de derrotes de presentació i riquesa, el vértic de l'alegria. — Demà, dimecres, programa de primer ordre. — Dijous, tarde, gran matiné a preus populars, fixarse bé amb els cartells. — En preparació, «La canción húngara». — Se despatxa a comptaduria.

Teatre Novetats

Avui, dimars, a un quart de deu, segona de abanament la comedia en cinc actes, «Zaza», pr tagonista MARGUERITA XIRGU. Entrada, 50 cèntims. — Demà, dimecres, tercera d'abanament: «Joventut de prínceps». — Dijous, tarde, a les cinc, a preg de moltes famílies, «La reina joia». Butaca amb entrada, i pesseta. — Nit, «La dama de les camelles». Benefici i despedida de Marguerita Xirgu.

TEATRE CÒMIC

Avui, dimars, nit, a dos quarts de deu, seneca, 4 actes, 4r primer, «El chiquillo»; segon, «La reina de las tintas», creació de la Montoro y Vi. a; tercer, el grandios (2 actes, 2).

Gente menuda

l'únic veritable èxit, sense pesa de sicalipsi, ovacions continues. — Dijous, segona matiné de moda. — Divendres, estranya: «El ciego del barrio».

SATURNI PARQUE

PLASSA D'ARMES DEL PARC
Urles i sports moderns. Centre agradable-sim peral molt elegant. Grandios café. Con-
certs per bandes militars, tarde i nit. Amé y
tresc teatre Músic-Hall, qual programa se re-
parteix a diari a les portes d'entrada.

FRONTÓ CENTRAL

Grans partits tots els dies
ales quatre de la tarda. — Dijous i dissap-
tes, tarde i nit.

LA RABASSADA

Inauguració el 20 juliol de 1911

ATRACCIONS AMERICANES

Water Chute, Scenical Railway, Alleys
Bowling, Cake Walk, Casa encantada, Pa-
lais de la princesa, Palau de la rialla, Pas-
seigs y MUSIC-HALL.

Entrada, 0.50 ptes.

amb dret a escullir una atracció.

HOTEL RESTAURANT

obert dia y nit. — Gabinet particulars. —
Cuina de primera. — «Chef» de París. —
Servei a la carta.

ORQUESTRA DE TIZIANES

Selecció de tots els dies de dotze
a tres tarde, de cinc a set, de vint a
dotze nit a la Terrassa y Saló menjador.

Coberts desde 5 pessetes.

Medis de comunicació amb Barcelona

Primer. TRAMVIA DIRECTE desde
qualsevol punt de Barcelona a La Ra-
bassada, pel Passeig de Gracia y Pas-
seig de la Diputació.

Segon. SERVEI COMBINAT amb el
FUNICULAR DEL TIBIDABO, amb els
automòbils de la Societat La Rabas-
sada prenen als viatgers pera portar-
los fins als establiments.

CASINO PARTICULAR-RESTAU- RANT DE LUXE.—JOCOS VARIATS.

Castell de focs artificials, il·luminació
general de la montanya amb focs de bengala

Concerts

Gran Eden Concert

Músic-Hall Parisien. — Únic a Barcelona. —
Tots els dies, tarde, a dos quarts de quatre;
nit, a dos quarts de deu. Gran espectacle de
variats.

La Buena Sombra

Ginjol, 3. —
Exit de les
tardes alegres. Succés de la nombrosa
troupe internacional de variats. Exit,
aplousos, succés. Tots els dies, tarde y nit.
Entrada lliure. Butaques gratis. Continus
debuts.

ALOÁZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Tots els dies, tarde y nit. GRAN TROUPE DE
VARIETES. — SANSUELETES CÒMIQUES
Restaurant a la carta. Servei de 1.ª orde, dia y nit

Cinematògrafs

GRAN SALÓ DORÉ

Avui, dimars, espectacles monstres.

Sessió completa de cine a dos quarts de non

Sessió completa de deu a dos quarts d'una

Gran programa cinematogràfic de novetat y

4 - colossals atraccions - 4

Atraccions que pendran part: Els reis del
bon humor,

LOS GEDEONES

escoltant an aquests cantants desapareix
el calor.

Mario and Zoraida

acrobates sens rival.

NOISSET

el cèlebre ciclista, el qual dona ses últi-
mes funcions per marxar molt aviat a
l'extranger.

LES FONT SOLA

musicals notabilíssims, cèlebres en el ddo de

LOS RUISEÑORES

Veïlades familiars amb programa variat,
durant tota la tarde y tota la nit. L'únic
cine a Barcelona que presenta un progra-
ma tot diferent.

Cantants - Ciclistes - Acrobates

Musicals - Ball - Excèntrics

GRAN CINE BOHEMIA

Avui, dimars, dia de moda, monumental pro-
grama extraor dinari

Rafles, tercera part

Padre à pesar suyo

«Perfecto caballero», «Calino inspector de tra-
bajo», «En el camino de la Rochela», «Amor y
guerra», les d'èxit: «Héro de ocho años», «Una
aventura de Van Dicks», «Máquina de cojer la-
drones», y la grandiosa pel·lícula de la casa Nord-
disk (900 metres).

LA HIJA DE LA BICHADORA DE CARTAS

A diari lo més escullit entre les marques de
més nom.

DIORAMA

Avui, colossal
programa:

DIAMANTE AZUL, tercera part de Rafles

«Un héroe a los ocho años», «Disputa entre Po-
rico y su suegro», «Las distracciones de Taxes»,
y altres grans estrenes.

DIVERSIONS PARTICULARES

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els
dies. Coberts desde pessetes 3.50 Els dis-
vendres, bouillabaise. Dissabtes, menú corrent
y vegetarià.

Botlletí comercial

17 de juliol de 1911

Moviment de Borsa

BORSA DE MADRID

Interior comptat	84.20
— fi de mes	84.25
Amortizable 5 per 100	101.75
— a per 100	101.75
Banc d'Espanya (accions)	431.00
Accions Tabacalera	310.00
Francia	8.20 p. 100
Llures	27.50

BORSA DE BARCELONA

Cotització oficial

Londres, 90 dies vista	26.50
— xec	27.43
Paris, xec	8.45
Madrid y pllassa banca, a 8 d.v.	0.30

Efectes públics espanyols

Deute Inter. fi de mes (Oct.)	84.225	84.225	84.25
— fi proxím	85.40		
— comp, serie A	85.10		
— B	84.90		
— C	84.55		
— D	84.55		
— E	84.55		
— F	84.55		
— G.H.	85.90		
— dif. series			
— Amort. fi de mes (Agost)	102.30		
— comp, serie A	102.30		
— B	102.10		
— C	102.00		
— D	102.00		
— E	102.00		
— F	102.00		
— G.H.	102.00		
— dif. series	93.90		
— Titul Deute Mun. 1903-4-5	94.35	94.35	94.65
— 1906	94.35	94.35	94.65
— 1907	94.35	94.35	94.65
— Reforma 1908	94.30	94.35	94.65
— Maig 1899, Enxas	94.35	94.35	94.65
— Abril 1907, Enxas	94.35	94.35	94.65
— Empréstit Diputació Prov.	100.00	99.75	100.25
— Port de Melilla y Xa arines	100.00	100.00	100.00

Obligacions comptat

Nord d'Esp., prior. Barcelona	Oper.	Diner	Paper
— Lleida, Reus, Tarr.			
— Villalba a Segorvia	95.35	95.25	95.50
— Esp. Alm. Val. Tarr.	95.15	95.15	95.25
— Osa a Fr. a l. lin.	95.65	95.75	97.00
— Mines Sant Joan Abades	95.00	95.00	95.50
— Tarragona a Bar. y Fransa	95.35	95.35	95.50
— Madrid, Sarag. Alce, serie A	102.75	102.65	102.85
— B	102.75	102.65	102.85
— C	95.50	95.35	95.65

Madrid a Barcelona, directes

— Reus a Roda	37.85	38.15
— Alm. Val. y Tarrag.	62.00	62.75
— adherides	70.25	70.15
— Mad. Zam. Or. Vilgo, em 1880	45.75	46.25
— serie G y H	70.75	70.25
— Asturias, Gal. y León, 1.ª serie		
— 2.ª hipo.		
— Valladolid a Med. de Risco	103.75	104.25
— Madrid, Cácer. Port. serie 1.ª	103.75	104.25
— 2.ª	103.75	104.25
— 3.ª	95.50	96.00
— tots els cent. impar.	95.50	96.00
— Basco-Asturiá, 1.ª hipoeca	103.50	104.50
— 2.ª		
— Carliena a Saragossa	93.00	93.50
— Olot a Girona	93.00	93.50
— Compagnia General Tramvies	95.00	95.50
— An. Tr. Bar. Ens. G.		
— Tr. Bar. S. A. y ext.	103.75	104.25
— Barc. Elec. (janer)	95.25	95.75
— (octubre)		
— Compagnia Transatlantica	84.50	84.75
— Canal d'Urgell	85.00	85.50
— Soc. Gen. Agiles Bar. (juliol)	71.50	72.00
— (octubre)	93.25	93.75
— Comp. Gen. Tab. de Filipines	100.25	100.75
— General Sucreria d'Espanya		
— Port de Barcelona, emp. 1905		
— 1906		
— 1907		
— 1908		
— 1909		
— 1910		
— 1911		

Port de Tarragona

Foment Obres y Construc.	102.75	103.25
Comp. Cotes y Automòbils	98.00	98.75
Siemens Schuckert, Ind. Elec.	97.25	97.75
Societat Valenciana Elec.	98.00	98.50
Navegació y Industria	103.25	103.75
	92.50	93.50

Accions fi de mes

Banc Hispano Colonial	Oper.	Diner	Paper
— Prestams y Descomptes			
Catalana General de Credit			
Societat de Credit Mercantil			
F.C. Med. a Zam. y Or. a Vigo	20.30		
— Nord d'Espanya	91.40	91.30	91.35
— Madrid a Sarag. y Alac.	92.10	92.15	92.20
Comp. Real Canalizació Rbra.			
Ferrocarrils Andalusos			

BORSI Y CAMBIS

Informació de la casa FILLS DE F. MAS SARDÀ, Ran-
da del Mlt. 22.

Borsí del mati

Interior, fi de mes	84.30	84.30
Alacant, idem	92.35	92.30
Nord, idem	91.40	91.30
Orenses, idem		
Colonials, idem		
Cotons	N.D.	

Borsí de la tarde

Interior, fi de mes	84.22	84.22
Alacant, idem	91.30	91.30
Nord, idem	91.30	91.30
Orenses, idem		
Colonials, idem		
Banc Espanyol de l'illa de Cuba		
Cotons	N.D.	

Cambis de moneda

Alfons	8.00 p. 100
Isabel	11.00
Unes	8.00
Or de quatre duros	7.50
Or de un y dos duros	6.00
Dollars	11.00
Llures esterlines	27.18 ptes.
Francia	8.15 p. 100
Mauca	133.00

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del CENTRO ALGODONERO DE BARCELONA.

LIVERPOOL, 16 de juliol

Isabel.....	11'00	—
Unses.....	8'00	—

ALEXANDRIA, 16 de juliol

Dollars.....	11'00 —
Lliures esterlines.....	27'18 ptes.

NOVA-YORK, 16 de juliol

Anterior	Avui		
Tanca	Obre	A.ª	Tanca
14.30			
14.08	14.10		14.00
13.96	13.97		13.90
13.91			
12.81	12.79		12.70
12.77			
12.73			
12.75	12.71		12.65
12.82			

ARRIBADA ALS PORTS DELS ESTATS-UNITS

Arribada als ports dels Estats-Units: 6,000 bal-
en un dia, contra 5,000 de l'any anterior.

PREUS CORRENTS DE COTONS EN RAMA, DONATS PER LA JUNTA

Sindical del Colegi de Corredors Reals de Comerç
de Barcelona, en pessetes els 100 kilograms.

PROCECENDIA

Middling	Fully good	Good Mid.
233 a 234	229 a 230	226 a 228
Altres ports	227 a 229	225 a 228

CAFES Y SUCRES

Informació de la casa EMILI GAISSART y C.ª, carrer
Princesa, 61.

El HAYRE, 17 de juliol

Café (good average)	Obre	Tanca
70.75		
70.75		
70.75		
70.75		
69.75		

NOVA-YORK, 17 de juliol

Café (Type núm. 7)	Obre	Tanca
70.75		
70.75		
70.75		
70.75		
69.75		

PARIS, 17 de juliol

Sucre (núm. 3)	Obre	Tanca
11.9		
11.9		
11.9		
11.9		
11.9		

HAMBURG, 17 de juliol

Sucre (Base 83 per 100)	Obre	Tanca
11.95		
11.95		
11.95		
11.95		
11.95		

LONDRES, 17 de juliol

Sucre (Base 83 per 100)	Obre	Tanca
11.9		
11.9		
11.9		
11.9		
11.9		

METALLS

LONDRES, 17 de juliol

Agost.....	11'95	12'00
Octubre-Desembre.....	11'05	11'15